

Vroemen, Vroomen en Vromen

Een zich wijzigende familienaam te Strucht

JOEP MARTENS

In een kerkboek van een verre voorouder uit de negentiende eeuw werd een bidprentje aangetroffen uit het jaar 1879, dat de aandacht trok. Het bidprentje was van Joannes Henricus Vroomen, overleden op 31-jarige leeftijd op 19 februari 1879 te Schin op Geul. Aangezien verwantschap werd vermoed, volgde enig genealogisch onderzoek. Daarbij bleek dat de informatie op het bidprentje nogal wat onzorgvuldigheden bevatte.¹ De overledene was niet op 2 maar op 1 september 1847 geboren; de geboorteplaats was niet Schin op Geul maar Strucht; de correcte familienaam zou niet Vroomen maar Vromen moeten zijn. Overigens bleek uit het onderzoek dat de naam van de familie op verschillende wijzen werd geschreven: men komt Vroemen, Vroomen en Vromen tegen.

De familie was woonachtig in de gemeente Strucht, Termaar onder Klimmen en later Strucht onder Schin op Geul. Strucht was tot 1879 een zelfstandige gemeente. In 1840 telde de gemeente 286 inwoners, verdeeld over het dorp Strucht en het buurtschap Gerendal. In 1879 ging de gemeente op in de gemeente Schin op Geul. Deze laatste gemeente had in 1840 348 inwoners. De buurtschap Termaar onder Klimmen had in 1840 117 inwoners.²

Aangenomen mag worden dat familienamen als Vroemen, Vromen en Vroomen behoren tot de groep familienamen die afgeleid zijn van een bijzondere eigenschap van een stamvader, in dit geval “de moedige”.³

De namen Vroemen, Vroomen en Vromen komen in Limburg regelmatig voor. Blijkens de gegevens van de volkstelling van 31 mei 1947 waren er toen in de Nederlandse provincie Limburg 365 naamdragers Vroemen, 250 Vromen en 409 Vroomen. Het merendeel van deze naamdragers was te vinden in Zuid-Limburg, met een uitschieter van 120 naamdragers Vroomen in Heerlen.⁴

In dit artikel wordt nader ingegaan op enkele bijzonderheden van deze familie, die tijdens de negentiende eeuw te Strucht woonde. Allereerst volgen genealogische gegevens over de ouders van Joannes Hendricus Vroomen, het echtpaar Vroemen-Maesen, hun kinderen en hun kleinkinderen, waarbij aandacht wordt besteed aan de verschillende schrijfwijzen van de familienaam. Daarna volgen enige aantekeningen over de familie.

Ouders

Op 8 november 1809 werd in de toenmalige gemeente Strucht Jan (Andries) Vroemen geboren, zoon van Jan Mathijs Vroemen en Maria Elisabeth van Eijs, overleden te Strucht in de gemeente Schin op Geul op 16 mei 1893. Op 25 juni 1845 trad hij te Strucht in het huwelijk met Maria Catharina Maessen, geboren te Strucht op 18 oktober 1813, dochter van Hendrik Maessen en Maria Elisabeth Dautzenbergh, overleden te Schin op Geul (Strucht) op 7 maart 1901. Als getuigen bij dit huwelijk traden op Nicolaas Raedema-

Voor- en achterzijde van het bidprentje van Joannes Henricus Vroomen

kers, burgemeester van Strucht, tevens burgemeester van Oud-Valkenburg, en Arnold Joseph Smeets, gemeentesecretaris van Valkenburg.

In de geboorteakte uit 1809 werd de boreling Jean Vroemen genoemd. Ook in de huwelijksakte werd de naam Vroemen gebruikt. Later verscheen de voornaam Andries. Bij de geboorte van zijn kinderen noemde de vader zich steeds Vromen, terwijl als zijn voornaam afwisselend Jan, Jan Andries en Andreas werd vermeld. We zien dus hier een eerste fase van verandering van de familienaam Vroemen in Vromen.

Jan (Andries) Vroemen werd vrijgesteld voor militaire dienst voor een termijn van een jaar vanwege het feit dat hij de enige wettige zoon was. Hij werd omschreven als volgt: aangezicht vol, voorhoofd lang, ogen grijs, neus gewoon, mond groot, kin spits, haar bruin en wenkbrauwen bruin.⁵ Blijkens de verklaring, te vinden bij de huwelijksbijlagen van 14 juni 1845, werd hij nadien toch ingeschreven voor de nationale militie. Bij de loting viel hem het nummer 26 ten deel, 'hetwelk... niet opgeroepen zijnde, hem tot geen dienst heeft verplicht'.⁶

KINDEREN UIT HET GEZIN VROEMEN-MAESSEN:

1. Maria Anna Elisabeth, geboren Strucht 2 juni 1846, overleden aldaar 15 augustus 1846.
2. Jan Hendrik, geboren Strucht 1 september 1847, overleden Schin op Geul 19 februari 1879, landbouwer te Strucht.
3. Jan Hubert, geboren Strucht 27 juli 1849, overleden Schin op Geul 21 januari 1890, landbouwer te Strucht. Gehuwd Schin op Geul 4 februari 1875 met Maria Philomena Ruijpers, geboren aldaar 14 augustus 1848, overleden Oud-Valkenburg 1 september 1919, dochter van Jan Egidius Ruijpers en Anna Margaretha Duysings, landbouwers te Schin op Geul.
4. Pieter Hubertus, geboren Strucht 14 november 1851, overleden Schin op Geul 8 november 1925, landbouwer te Termaar. Gehuwd Schin op Geul 19 januari 1883 met Maria Ida Bemelmans, geboren Hulsberg 13 juni 1849, overleden Schimmert 29 augustus 1885, dochter van Jan Andreas Bemelmans en Maria Anna à Campo.
5. Maria Elisabeth Anna Ursula, geboren Strucht 19 februari 1854, overleden Hulsberg 6 mei 1904. Gehuwd Klimmen 14 januari 1885 met Joannes Wilhelmus Raeven, landbouwer te Arendsgenhout, Hulsberg, geboren Hulsberg 29 december 1852, overleden Berg en Terblijt 21 augustus 1926, zoon van Jan Pieter Raeven en Anna Catharina Provaas, landbouwers te Hulsberg.
6. Joannes Martinus Hubertus, geboren Klimmen 11 mei 1856, overleden aldaar 30 mei 1856.
7. Anna Maria Hubertina, geboren Klimmen 28 september 1857, overleden Schin op Geul 30 januari 1941. Gehuwd Schin op Geul 2 april 1891 met Martin Hubert Eijssen, geboren Schimmert 29 december 1861, overleden Schin op Geul 9 augustus 1947, landbouwer te Strucht, zoon van Martinus Eijssen en Rosa Retrae, landbouwers te Schimmert.

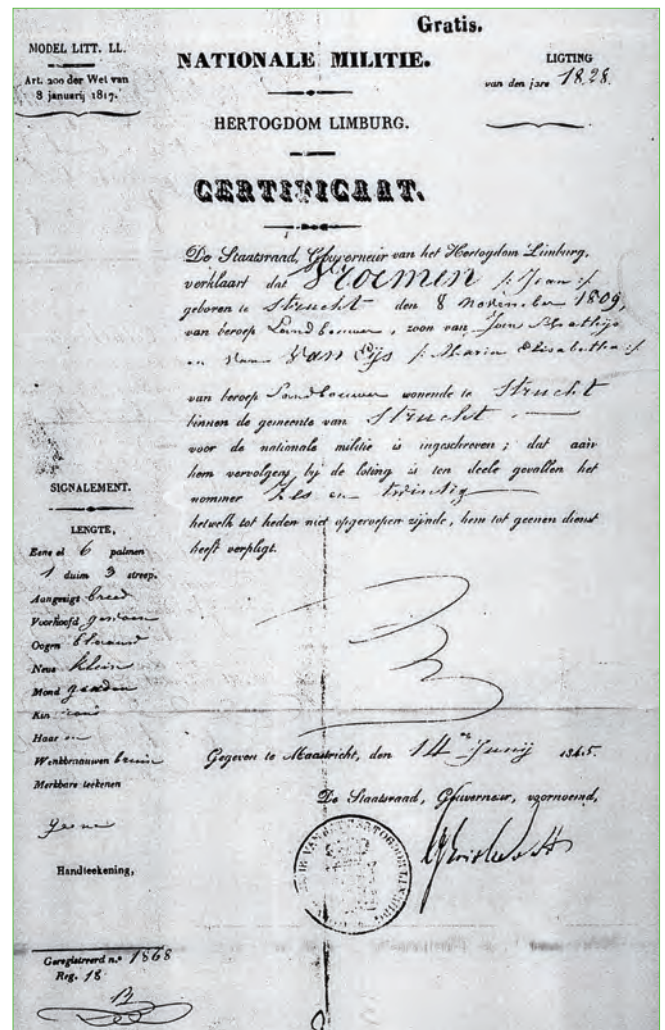
Alle kinderen kregen blijkens de geboorteakten de naam Vromen.

Kind (1) en kind (6) overleden vroegtijdig, al in de eerste maanden. Beiden werden bij het overlijden eveneens aangeduid met de familienaam Vromen.

Kind (2) overleed op 31-jarige leeftijd. In de overlijdensakte werd de familienaam Vromen vermeld. Op zijn bidprentje lezen we echter Vroomen.

Bij het overlijden van kind (5) werd weer de naam Vroemen gebruikt.

Jan Hendrik Vromen werd geschikt verklaard voor militaire dienst. Bij keuring werd vastgesteld dat hij 1,631 meter lang

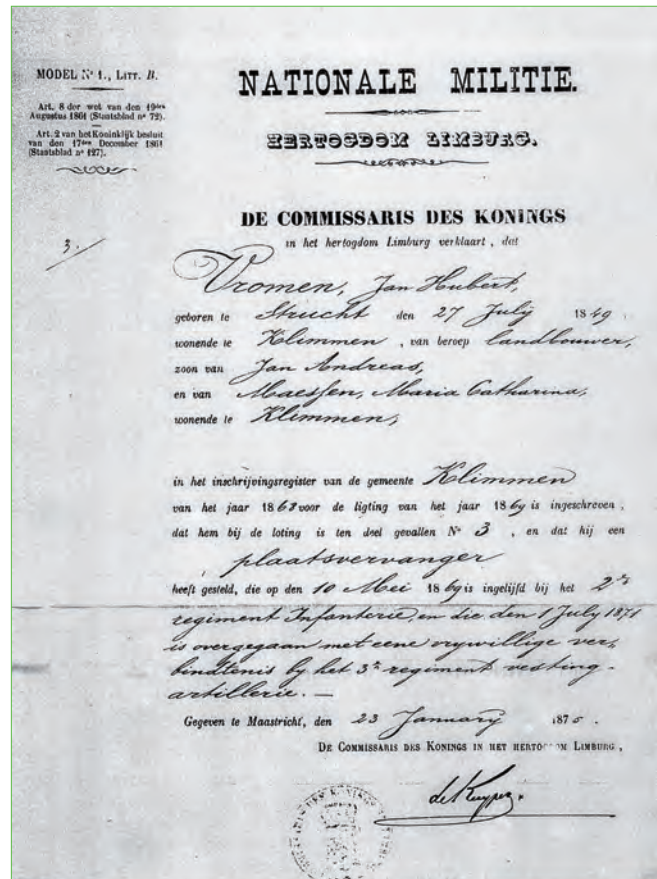
was. Zijn aangezicht was klein, het voorhoofd laag, de ogen bruin, de neus dik, de mond groot, de kin rond, haren en wenkbrauwen bruin.⁷ Een verklaring van de commissaris des koning inzake nationale militie werd niet aangetroffen.

Jan Hubert Vromen werd eveneens geschikt verklaard. Bij zijn keuring voor militaire dienst werd aangetekend dat hij 1,658 meter lang was. Bijzonderheden werden verder niet vermeld.⁸ Blijkens de verklaring van de Commissaris de Konings van 23 januari 1875 viel hem bij loting nummer drie ten deel, hetgeen kennelijk tot dienstneming verplichtte. Jan Hubert had echter voor een plaatsvervanger gezorgd, die op 10 mei 1869 werd ingelijfd bij het Tweede Regiment Infanterie, medio 1871 overgaande met een vrijwillige verbintenis.⁹

Pieter Hubertus Vromen werd vrijgesteld voor militaire dienst wegens broederdienst bij plaatservulling. Als bijzonderheden werd bij keuring vermeld: aangezicht klein, voorhoofd laag, ogen blauw, neus spits, mond groot, kin spits, haren en wenkbrauwen bruin.¹⁰

Ook in deze officiële berichten van de militie vinden we steeds de naam Vromen vermeld.

KLEINKINDEREN VAN HET ECHTPAAR VROEMEN-MAESEN:

Kinderen van Jan Hubert (*kind 3*) en Maria Philomena Ruijpers:

1. Anna Maria Barbara, geboren Schin op Geul 5 december 1875, overleden Valkenburg-Houthem 4 januari 1948. Gehuwd met Jan Hubertus Constantinus Jacobs.
2. Joannes Hubertus, geboren te Strucht 15 december 1876, overleden Klimmen 30 maart 1969. Gehuwd met Maria Margaretha Nederlands.
3. Jan Cornelis Hendrikus, geboren Strucht, 23 september 1878, overleden Hauset (B) 26 oktober 1976. Gehuwd met Odilia Scholtes.
4. Maria Catharina, geboren Schin op Geul 8 november 1879, overleden aldaar 26 april 1891.
5. Een levenloos geboren zoon, Schin op Geul 12 september 1880.
6. Maria Elisabeth, geboren Schin op Geul 17 november 1881, overleden aldaar 11 december 1881.
7. Hubertina Philomena, geboren Schin op Geul 19 december 1882, overleden aldaar 29 maart 1883.
8. Pieter, geboren Schin op Geul 26 april 1884, overleden vóór 21 januari 1890.
9. Maria Ida, geboren Schin op Geul 17 juni 1885, overleden Klimmen 19 april 1960. Gehuwd met Petrus Hubertus Brouwers.
10. Johannes Wilhelmus, geboren Schin op Geul 13 september 1886, overleden aldaar 4 januari 1887.
11. Maria Rosalia, geboren Schin op Geul 27 oktober 1887, overleden Hulsberg 17 juli 1894.
12. Pieter Hubertus, geboren Schin op Geul 6 januari 1889, overleden Heerlen 4 juli 1962. Ongehuwd.
13. Anna Maria Hubertina, geboren Schin op Geul 13 april 1890, overleden Schimmert 23 november 1923. Ongehuwd.

De kinderen (3), (4), (5) en (13) werden bij de geboorte Vromen genoemd, terwijl hun moeder met Ruijpers werd aangeduid. Het kind (6) werd eveneens Vromen genoemd, echter haar moeder werd als Ruypers geschreven. De kinderen (7), (10), (11) en (12) werden Vroomen genoemd; hun moeder werd met Ruijpers aangeduid. De kinderen (1), (8) en (9) werden eveneens Vroomen genoemd, de moeder werd wederom Ruypers geschreven. Kind (2) werd Vromen genoemd, met de moeder geschreven als Ruipers.

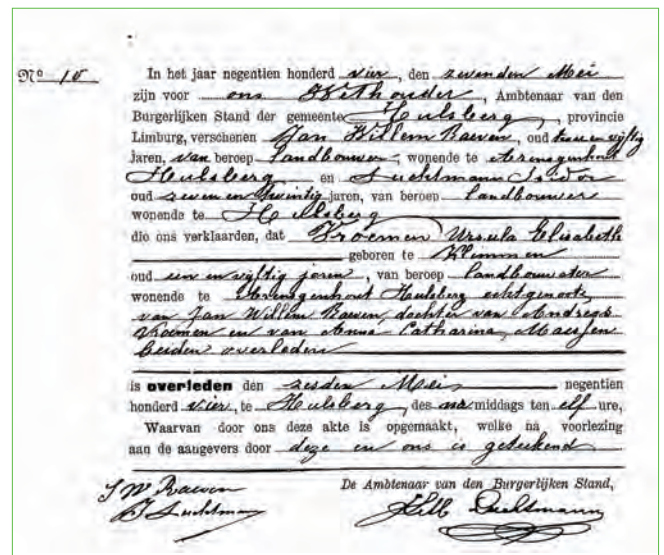
Kinderen van Pieter Hubertus (*kind 4*) en Maria Ida Bemelmans:

1. Anna Catharina Maria, geboren Schimmert 20 december 1883, overleden aldaar 7 april 1904.
2. Maria Anna Hubertina, geboren Schimmert 20 augustus 1885, overleden aldaar 24 maart 1886.

Beide kinderen werden zowel in de geboorte- als in de overlijdensakten aangeduid met de familienaam Vroomen. De moeder overleed, zoals uit de data blijkt, negen dagen na de geboorte van het tweede kind. De vader hertrouwde daarna niet meer.

Kinderen van Maria Elisabeth Anna Ursula (*kind 5*) en Jan Willlem Raeven:

1. Pieter Jozef, geboren Klimmen 25 maart 1886, overleden Wijnandsrade 15 augustus 1954, landbouwer. Gehuwd met Maria Josephina Hubertina Starmans.
2. Maria Rosa Anna, geboren Klimmen 15 april 1888, overleden Berg en Terblijt 8 juli 1971. Gehuwd met Joseph Hubert L'Ortije.
3. Joannes Hubertus, geboren Klimmen 2 mei 1889, overleden aldaar 22 januari 1892.
4. Petrus Hubertus, geboren Klimmen 11 mei 1890, overleden aldaar 24 september 1890.
5. Jan Willem Lambert, geboren Klimmen 25 juni 1891, overleden aldaar 27 december 1891.
6. Maria Philomena, geboren Klimmen 4 maart 1893, overleden Sittard 29 januari 1931. Gehuwd met Alphons Hubert Kockelmans.
7. Joannes Hubertus, geboren Klimmen 20 juni 1894, overleden Berg 18 april 1981. Landbouwer. Ongehuwd.

Overlijdensakte van Ursula Elisabeth Raeven-Vroomen

Bij alle kinderen werd de naam van de moeder aangeduid met Vroomen.

Kinderen van Anna Maria Hubertina (*kind 7*) en Martin Hubert Eijssen:

1. Maria Catharina, geboren Schin op Geul 23 juli 1892, overleden Geleen 14 april 1967. Gehuwd met Jan Pieter Goossens.
2. Pieter Hubert, geboren Schin op Geul 7 januari 1894, overleden Heerlen 29 januari 1964. Gehuwd met Rosalie Maria Willems.
3. Maria Elisabeth, geboren Schin op Geul 31 maart 1895, overleden Heerlen 16 maart 1961. Gehuwd met Hubertus van Loo.
4. Anna Maria Philomena, geboren Schin op Geul 19 mei 1896, overleden Heerlen 22 juli 1955. Gehuwd met Johannes Hendrikus van Loo.
5. Anna Maria Rosa, geboren Schin op Geul 26 juli 1898, overleden aldaar 24 januari 1899.
6. Maria Mathilde, geboren Schin op Geul 31 augustus 1899, overleden Heerlen 10 januari 1976. Gehuwd met Joannes Emil Joseph Damoiseaux.
7. Willem, geboren Schin op Geul 7 februari 1901, overleden aldaar 8 februari 1901.
8. Maria Joseph Xavierius, geboren Schin op Geul 1 september 1902, overleden aldaar 13 oktober 1902.¹³

Bij alle kinderen werd de naam van de moeder aangeduid met Vroomen. Voorts werd steeds voor de vader de naam Eijssen gebruikt. Op één bidprentje vinden we de naam Eyssen.

Wisselende schrijfwijzen

Uit het vorenstaande blijkt dat de naam Vroomen, die de ouders in het begin van de negentiende eeuw droegen, bij de kinderen en kleinkinderen vrijwel niet meer voorkwam. Er ontstonden twee groepen: een deel noemde zich Vroomen en een deel Vroomen. Deze tweedeling zette zich voort bij de mannelijke nakomelingen van de echtelieden Vroomen-Ruijpers, namelijk bij Joannes Hubertus gehuwd met Maria Margaretha Nederlands, (in dubbele zin) de Nederlandse tak, en bij Jan Cornelis Hendrikus gehuwd met Odilia Scholtes, de Belgische tak. De Nederlandse tak noemde zich Vroomen, de Belgische tak Vroomen.

Een veranderende schrijfwijze, zij het minder vergaand, treffen we ook aan bij de naam Ruijpers. Enkele malen wordt de naam Ruypers geschreven.¹⁴

Opvallend is voorts de vermelding van de voornamen van Maria Philomena Ruijpers. Deze veranderen enkele malen in Maria Hubertina Wilhelmina¹⁵, danwel in Maria Hubertina Philomena¹⁶.

Het is algemeen bekend dat er in de akten van de burgerlijke stand gedurende de negentiende eeuw vaak slordigheden

10. 11. 1892.
 Maria Philomena Vromen
 geboren 14. 11. 1848
 te L. 11. 1892.
 te L. 11. 1892.
 te L. 11. 1892.

Memorie van aangifte van de nalatenschap
 van Ruijpers Maria Philomena, weduwe
 te L. 11. 1892.

De overleden: Hubert Vroomen, Boer, hooiland
 te L. 11. 1892.
 Constant Jacobs, als man van Maria Vroomen landbouwer,
 te L. 11. 1892.
 Hubert Vroomen, onderwijzer, ook beiden overleden
 te L. 11. 1892.

Jan Vroomen landbouwer, wonende te L. 11. 1892.
 overleden in zijn naam, als overleden van voor
 Hendrik Vroomen landbouwer te L. 11. 1892.
 ter uitvoering door de overleden liggende ten overleden
 van overleden van overleden.

Verklaren dat Maria Philomena Ruijpers weduwe van
 Jan Vroomen, in een zonne begraafplaats te L. 11. 1892.
 te L. 11. 1892, in hare laatste wilsverklaring overleden
 is, 1 September 1892.

Dat de overleden het eigenaam bij wilsverklaring
 hare twee kinderen, de vrouwen Jacobs en Vroomen,
 en de twee overleden, overleden Hendrik Vroomen,
 allen evenredig, overleden in hare laatste wilsverklaring
 Vroomen, en dat zij geen andere kinderen of afstammelingen
 heeft nagelaten.

Dat de overleden geen goederen de overleden eigenaam noch
 in wilsverklaring heeft en door hare overleden geen periodiek
 uitkeringen zijn gevallen noch bij afvolgeling overgegaan,
 en dat zij voor zoover hem bekend is, kennis acht overleden

en kunnen overgegaan in geheel naam van den overleden
 te L. 11. 1892, onderworpen schenking, in den zin van de overleden
 niet hebben ontvangen, of dat het gevolg van het overleden van den
 overleden, te L. 11. 1892, een overleden van overleden, te L. 11. 1892,
 uitkering te L. 11. 1892, of te L. 11. 1892, te L. 11. 1892.

Dat het actief der nalatenschap bedraagt f 500.
 en het passief f 140
 zodat het zuivere saldo bedraagt f 360
 waarvan voor elk een derde f 120
 en dat de overleden geen rest goed heeft nagelaten.
 getekend op datum 16 October 1892.

Hubert Vroomen.
 Constant Jacobs
 Jan Vroomen
 Hendrik Vroomen
 J. H. Vroomen
 J. H. Vroomen

Memorie van Aangifte voor de verdeling van de nalatenschap van Maria Philomena Vroomen-Ruijpers

of zelfs fouten te vinden zijn. De vraag is dan welke benaming de rechtmatige is. Gedurende die eeuw was aanvankelijk tot 1842 het Franse recht van toepassing, de *Code Civil*. Daarna werd in Limburg het (oude) Burgerlijke Wetboek van kracht. De sedert 1842 geldende regeling komt er in het kort op neer dat bij de geboorte van een kind in de geboorteakte onder meer de naam van de vader moest worden vermeld. Wettige en door de vader erkende onwettige kinderen droegen de familienaam van de vader zoals die bij de geboorte was vermeld.¹⁷ In geval van onvolledigheid of verkeerde vermelding kon een verzoek tot de rechtbank worden gericht. De daaropvolgende uitspraak tot verbetering diende vervolgens door de ambtenaar van de burgerlijke stand in de registers van de burgerlijke stand te worden aangetekend.¹⁸ In het geval van de hier besproken familie is van een rechterlijke verbetering van de familienaam bij een zogenaamde kantmelding niet gebleken. Als alles volgens de voorschriften was verlopen zouden de nakomelingen allen de naam Vroomen hebben gedragen. De praktijk bleek echter tot andere schrijfwijzen te leiden. De verklaring zal waarschijnlijk zijn geweest het noteren op basis van 'horen zeggen': de uitspraak van Vroomen en Vromen is dezelfde. Aangenomen mag worden dat destijds de naam Vroomen op dezelfde wijze werd uitgesproken. De naam Vaessen bijvoorbeeld wordt ook uitgesproken als Vaassen; de letter "e" heeft hierbij de functie van een verlengingsteken. Hoe dan ook, de geschetste gang van zaken leverde verschillende schrijfwijzen op.

Enige aantekeningen over de familie

Ongeveer de helft van de beroepsbevolking in Limburg was gedurende de negentiende eeuw, buiten de stedelijke gebieden, aangewezen op de uitoefening van een beroep in de landbouw.¹⁹ Zo ook de beide echtelieden Vroomen-Maessen. Blijkens de memorie van successie bij het overlijden van de echtgenoot in 1893 was de overledene eigenaar van de volgende onroerende goederen.

In de gemeente Schin op Geul: ongeveer 6½ hectare aan huis, bouwland, hooiland, boomgaard, tuin en hakhout. In de gemeente Klimmen: eveneens ongeveer 6½ hectare huis, bakhuis, tuin, boomgaard en bouwland. En in de gemeente Wijlre: ruim 1 hectare hooiland en bouwland. De waarde van het onroerend goed werd geschat op ruim f 16.200.²⁰ Wanneer men bedenkt dat in de negentiende eeuw ongeveer 65% van de bedrijven in de landbouw een grootte van minder dan 5 hectare had en ongeveer 21% een grootte van 5 tot 10 hectare, dan behoorde het bedrijf van de echtelieden te Strucht en Klimmen tot de grotere bedrijven.²¹ Een zekere welstand mag dan ook worden aangenomen. Ook de kinderen van het echtpaar waren als landbouwers werkzaam te Strucht en Termaar onder Klimmen. Hun vermogen bij het einde leven was echter beperkt. Jan Hendrik Vroomen had bij zijn overlijden in 1879 roerende noch onroerende

goederen nagelaten.²² Jan Hubert liet bij zijn overlijden in 1890 na: aan onroerende goederen in Schin op Geul (de helft van) ruim 1½ hectare bouwland en hakhout, ter waarde van f 900, en aan roerende goederen (de helft van) vee, landbouwgereedschappen en kleding en dergelijke ter waarde van f 300.²³

De echtgenote van Jan Hubert, Maria Philomena Ruijpers, liet slechts weinig na: het actief aan nalatenschap bedroeg f 500, terwijl het passief f 140 beliep.²⁴

In het gezin Vroomen-Ruijpers werden binnen een periode van vijftien jaren dertien kinderen geboren. Het laatste kind kwam in 1890 op de wereld, toen de vrouw (op 41-jarige leeftijd) reeds enkele maanden weduwe was. Eén kind werd dood geboren en zes kinderen stierven jong tot zeer jong. Drie kinderen daarvan stierven binnen een jaar, hetgeen overeenkwam met de statistieken van toen. In 1850 betrof ruim een kwart van alle sterfgevallen een kind van nog geen jaar oud.²⁵ Het sterftepromillage in Nederland lag gedurende de periode 1875 tot 1890 in de orde van 22 tot 24.²⁶ In veel gevallen stierven de mensen toen aan de vele infectieziekten waarvoor nog geen doeltreffend geneesmiddel (antibiotica!) was gevonden.²⁷ Deze mededelingen zijn enkel feiten; het leed daarachter is slechts bij benadering te vermoeden. Hoe de weduwe Vroomen-Ruijpers haar gezin heeft weten te onderhouden is in de archieven niet terug te vinden. Voorwaar een *mater dolorosa*!

Voetnoten:

- Op dit verschijnsel werd al vaker gewezen. Zie bijvoorbeeld: Régis de La Haye: Limburgse Voorouders (Maastricht, 1994), blz. 80; H.J.O. Martens: Caelen of Kaalen? Een familienaam in een gezin op tweeërlei wijze geschreven, in: Limburgs Tijdschrift voor Genealogie 2004, blz. 116-118. Meer algemeen: Frans Pluijmaekers en Victor Spauwen: Gedachtenisprentjes (Valkenburg aan de Geul, 2004), blz. 60 e.v.
- Frank van den Hoven: Zuid-Limburg. Reis- en naslagwerk voor toeristen en streekbewoners (Leerdam, 2003).
- Jos Crott (bewerking Jo Hoen): Familienamen in Limburg (Geleen, 1995), blz. 141.
- Nederlands Repertorium van Familienamen, XIV Limburg (Amsterdam/Zutphen, 1988).
- RHCL, Provinciaal Archief, Militie 1815-1913, inv.nr. 9457.
- RHCL, Huwelijksbijlagen Strucht, op huwelijksdatum, microfilm nr. 150.
- RHCL, Provinciaal Archief, Militie 1815-1913, inv.nr. 9573.
- Ibidem, inv.nr. 9581.
- RHCL, Huwelijksbijlagen Strucht, op huwelijksdatum, microfilm nr. 138.
- RHCL, Provinciaal Archief, Militie 1815-1913, inv.nr. 9589.
- Hendrik Vroomen – zoals hij zichzelf noemde – vestigde zich als boerenknecht te Hauset bij Hergenrath. Op zijn nationaliteitsbewijs van mei 1914 werd als land Pruizen vermeld; na de Eerste Wereldoorlog werd Hergenrath c.a. aan België toegewezen. Op het bewijs werd ondermeer aangegeven dat hij van militaire dienst was vrijgesteld wegens een lichamelijk gebrek. Zijn signalement luidde: haar, wenkbrauwen en knevel blond, ogen blauw, neus en mond gewoon, kin en aangezicht rond. Tenslotte de kleur: gezond! (RHCL, Provinciaal Bestuur Limburg, inv.nr. 7262) De overlijdensdatum werd ontleend aan www.vroomen.be; deze datum kon niet op een andere wijze worden geverifieerd. Uit het huwelijk Vroomen-Scholtes stammen Belgische nakomelingen Vroomen.
- Over Pieter Vroomen konden aanvankelijk geen verdere gegevens worden gevonden. De Memories van Successie opgesteld na het overlijden van grootvader Jan Andries Vroomen, van vader Jan Hubert Vroomen en van moeder Philomena Vroomen-Ruijpers in 1890, 1893 en 1919 vermeldden geen kind Pieter, terwijl de andere kinderen in 1893 en 1919 als enig erfgenaam waren: Maria, Jan, Hendrik, Ida, Rosalie, Hubert en Hubertus (lees: Hubertina), respectievelijk Maria, echtgenote van Constant Jacobs (landbouwer), Jan (landbouwer te Voerendaal), Hendrik Vroomen (landbouwer te Hergenrath in Duitsland), Ida, echtgenote van Hubert Brouwers (onderwijzer te Klimmen), Hubert Vroomen (bode bij de Staatsmijn Emma) en Hubertina Vroomen (zonder beroep), beiden wonende te Oud-Valkenburg. Hieruit mag worden afgeleid dat Pieter vóór januari 1890 overleden was (RHCL, Memories van Successie, Maria Philomena Ruijpers overleden Oud-Valkenburg 1 september 1919, kantoor Gulpen, reg.nr. IV/6152).
- De gegevens over de familie Eijssen te Strucht werden mede ontleend aan bidprentjes uit de collectie van wijlen Maria Kuipers-van Loo te Schin op Geul.
- Bij de aangifte van de geboorte van de kinderen 1, 6, 8 en 9.
- Idem bij de kinderen 6 en 7.
- Idem bij de kinderen 9 en 11.
- C. Asser: Handleiding tot de beoefening van het Nederlands Burgerlijk Recht, Eerste deel: Personenrecht, Natuurlijke Personen en Familierecht (bewerking J. Wiarda) (Zwolle, 1957), blz. 1138 e.v.
- Martens, o.c. blz. 117.
- J.F.R. Philips, J.C.G.M. Jansen en Th.J.A.H. Claessens: Geschiedenis van de landbouw in Limburg 1750-1914 (Assen, 1965), blz. 150.
- RHCL, Memories van Successie, kantoor Gulpen, op sterfdatum 16 mei 1893, microfilm 286.
- J.F.R. Philips, J.C.G.M. Jansen en Th.J.A.H. Claessens: Geschiedenis van de landbouw in Limburg 1750-1914 (Assen, 1965), blz. 157.
- RHCL, Memories van Successie, kantoor Gulpen, op sterfdatum 19 februari 1879, microfilm 286.
- Ibidem, op sterfdatum 21 januari 1890, microfilm 286.
- Ibidem, op sterfdatum 1 september 1919, microfilm 286.
- Theo Engelen: Van 2 naar 16 miljoen mensen. Demografie van Nederland, 1800-nu (Amsterdam, 2009), blz. 104.
- Ibidem, blz. 98.
- Ibidem blz. 101-102.

